

[Glønborg]

som har medvirket til, at sådanne uddannelser er kommet på benene. Og da jeg så hørte, at kulturministeren på regeringens vegne gjorde klart, at de problemer, der peges på her, ville blive løst, tænkte jeg: Nej, så er der vel egentlig ingen grund til, at Folketinget skal sætte en dato på og sige, det skal være her og nu. Jeg har megen tillid til, at regeringen vil skabe en fornuftig ordning på dette område, og at denne ordning vil være aftalt med de mennesker og organisationer, som hidtil har stået bag uddannelsen.

Derfor vil jeg også slutte med at sige, at dette forslag synes jeg egentlig vi udmærket kan undvære.

Stillinger (SF):

Allerførst vil jeg sige tak til samtlige ordførere for den gribende enighed om forslaget. Ikke at man vil støtte det, men intentionerne bag ved det, nemlig at man skal have overført disse uddannelser fra Kulturministeriet til det sted, hvor de selvfølgelig hører hjemme, nemlig Undervisningsministeriet. Det er vi altså alle sammen enige om.

SF's problem er, at der skal sidde et udvalg, som så skal afgive en betænkning, eller hvad det nu kan være. Nu er datoen blevet 1. maj 1989. I det første udkast står der den 11. januar, og man må nok forvente, at der går ½ år, 1 år eller 2 år mere, inden dette udvalgsarbejde bliver færdigt – udvalg kan jo godt sidde længe en gang imellem. Når udvalget er færdigt med sin betænkning, eller hvad det nu bliver, skal det jo indbindes flot og sendes ud til alle de interesserede parter, og så går der vel igen et par år eller tre, inden man bliver enig om, hvad man så skal gøre.

Men problemet er, at der i dag på landbrugsskolerne går teknikerelever, som hver dag må betale penge for at få lov til at tage en uddannelse, og for dem er det altså lidt irriterende at skulle afvente alle disse udvalg, kommissioner osv., inden de kan få en uddannelse gratis.

Jeg synes, det virker, hvis jeg må bruge udtrykket, lidt fejt over for de stakkels landbrugsteknikerelever, at man ikke bare gennemfører dette beslutningsforslag, for det ville faktisk ikke være noget stort problem at gennemføre dette forslag. Det kan gøres rent teknisk, og ministeren kan gøre det stort set uden at fortælle os ret meget om det. Det vil ikke koste noget, det er vi

ret sikre på, men det kan hjælpe en masse mennesker, som går på landbrugsskolerne i øjeblikket.

Men lad os nu se, hvad der sker, og håbe på, at det udvalgsarbejde, der pågår i øjeblikket, ikke bliver en syltekrukke, og at man får ordnet problemerne så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 63:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Af Dorte Bennedsen (S) m.fl.
(Fremsat 14/2 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg vil gerne takke forslagsstillerne for fremsættelsen af forslaget, fordi vi derved får lejlighed til en lidt mere grundig drøftelse af de spørgsmål, der drejer sig både om mærkning af kræftfremkaldende stoffer og om mulighederne for ved hjælp af renere teknologi i det hele taget at bortskaffe en række af disse stoffer.

Forslaget har givet mig anledning til at dykke nærmere ned i spørgsmålet og bl.a. søge at danne mig en mere præcis opfattelse af status på området med henblik på at få svar på følgende mere generelle og overordnede spørgsmål: Hvad har vi gjort? Hvilket løbende arbejde foregår der? Hvilke problemer er uløst? Hvordan